

דף נא.

אה"ע סימן ו סעיף ח

ein משפט ה.

ח יא. זונה היינו גיורת ומשוחרת אפי' נתגירה או נשחררה פחות מג' שנים, הויאל ואינה בת ישראל הרי זו זונה ואסורה לכהן. וכן יבמה שבא עליה זר אף שהיא רק בלאו עשה זונה. ושאר חייבי לאוין או עשה אף דשא רין נעשות זונה אך לדעת הרמב"ם נעשות זונה ע.

ח יב. זונה היינו גם בת ישראל שנבעלה לאדם שהיא אסורה לינשא לו איסור השווה לכל צ כגון לכותי, עבד, ולמי שהיא אסורה לו משומ ערוה. או בת ישראל שנבעלה להלך אף שהיא מותרת להנשא לו.

ח יג. הבא על הנדה אף שהיא בכרת לא עשה זונה, וכן הבא על הפנווי

ג. גם יבמות ע"א וכרבנן.

ט. עיין בב"ש ס"ק כ"א. וצ"ע דתפסי בה קידושין לחומרה וא"כ هو ספק זונה. וטעם דיבמה עשה זונה אף דזה רק לאו משומ דגזה"כ היא שלא תפסי בה קידושין. ועיין ראי"ש ותוס' דף ס"ח לגביו לאו ועשה דשא ר דין נעשית זונה, והביא השו"ע דיעיה זו בשם י"א. וככתב הח"מ דין מחלוקת ורק לעניין מלוקות נחלקו כ"כ הח"מ ס"ק י. ודעת הרמב"ם דחייבי לאוין דשא השווין בכל, עשה זונה ודעתו של השו"ע קרמבל מדהבייה דעת הראי"ש בשם י"א. וחיבבי לאוין דשא הם: אנות אביו או חלוצתו של אביו, ולר"ת אף מחזיר גירושתו אחרי שנישאת. וסוטה hei לאו דשא. כ"כ הח"מ בס"ק י"א מפרק החולץ דף מ"ט.

ע. והראב"ד והרא"ש, ותוס' בדף ס"א חולקים וסוברים דרך מהיביבי מיתות או כרייתות עשה זונה, או מעכוריים ועבד שאין תופסין בהם קידושין, אבל לא לאוין אפי' דשא. מ"מ לכו"ע בית נתין או מזר וגר עמן ומואב פולין לכהונה אבל לא עושים אותה זונה לתוס' והרא"ש וראב"ד הניל. ועיין בmaharsh"א גיטין פ"ט ע"א ד"ה בעולה על התוס' ועיין בב"ש ס"ק ט"ז.

ט. לאפוקי נבעל להבמה.

צ. לאפוקי מאיסורי כהונה.

ק. מקידושין ע"ז ויבמות פ"ד במשנה ובזה גلتה תורה.

אך שהפקירה עצמה לא עשאה זונה.

ר. מרמב"ם פ' י"ט מכיוון שמותרת לו הפנו.